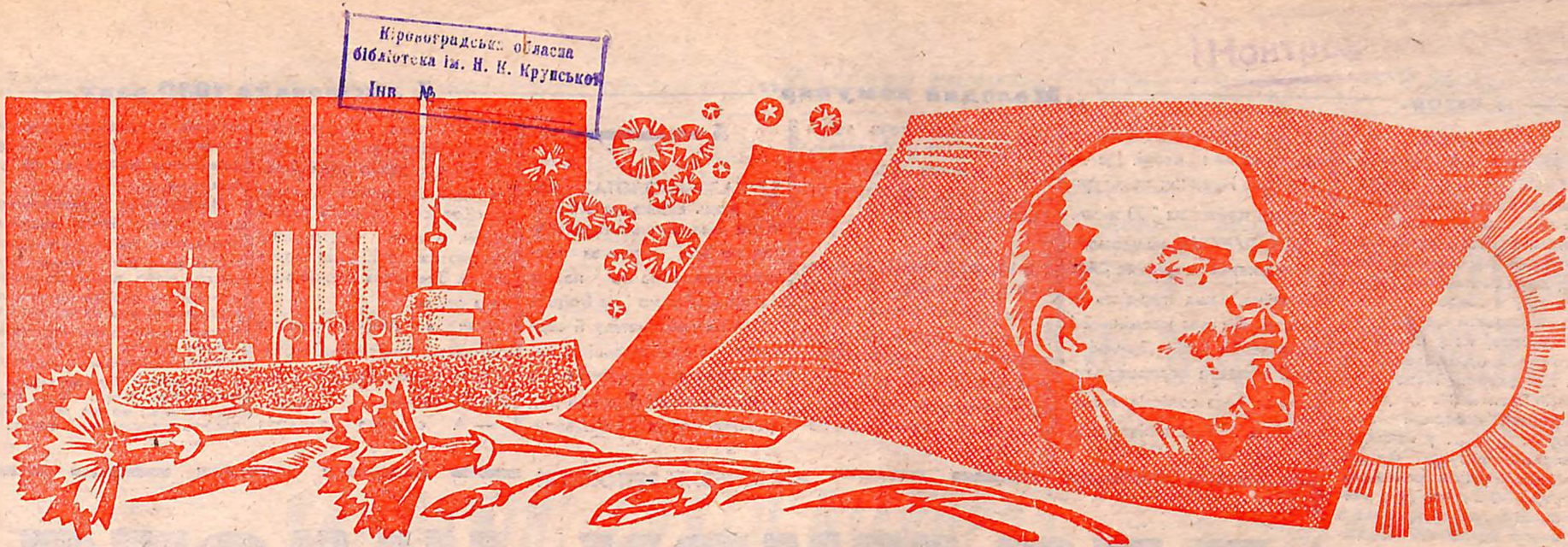

**Слава
Великому
Жовтню,
який відкрив
нову епоху
в
історії
людства!**

(Із Закликів ЦК КПРС).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

П'ятниця, 7 листопада 1980 року

№ 133 (2861).

Ціна
2 коп.

МІТИНГ ШАНИ

П'ятого листопада в Палаці культури імені Жовтня м. Кіровограда відбувся мітинг, присвячений занесенню на обласну Дошку пошани переможців переджовтневого соціалістичного змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС. Його відкрив голова обласної ради профспілок В. А. Івлев.

З вітальним словом перед присутніми виступив секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк.

Заступник голови обласного комітету Є. М. Чабаненко зачитала список переможців змагання. На обласну Дошку пошани занесено 36 виробничих колективів області і понад 50 переможців трудового суперництва.

Після мітингу учасники понесли квіти до пам'ятника В. І. Леніну.

ДЛЯ МИРУ, ЩАСТЯ І КРИЛАТОЇ ДОЛІ

ла в складі чотирьох екіпажів перемогла з господарств району понад десять тисяч тонн цукрових буряків. Василь Юрєвський зобов'язувався до 63-ї річниці Великого Жовтня виконати два сезонних завдання. І з цим зобов'язанням справився. Він зібрав понад 2,5 тисячі тонн цукрових коренів.

Нині в Новоукраїнському АТП-10041 шириться змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС. Широку підтримку знайшов у молоді області почин комсомольсько-молодіжної бригади Василя Юрєвського. В день відкриття з'їзду працювати лише на законномленому пальному. На заощаджене пальному в день відкриття партійного форуму колектив перевезе 500 тонн вантажів.

Великий внесок в успіх колективу зробили молоді люди. Так, комсомольсько-молодіжна бригада Василя Юрєвського

ЦЕ МІСТ на околиці села Кальніболіт Новоархангельського району виростає з-під землі сірими грибами залізобетонних паль, переходячи ними вбрід в'юну річку Велику Вись. Він народжувався з бетону, металу, цементу і невтомної людської праці, що не затихла тут ні вдень, ні вночі.

Майже цілодобово біля цієї ажурної споруди майчила постать колгоспного технічабудівельника М. І. Кирєті. Здавалося, він сам упрягався в нестримний, дедалі наростаючий ритм будови. І тому люди поспішали, не очікуючи його навізів, зачіплювали тросами багатостонні панелі і кляли їх на могутні ребристі ферми. Авторами безперестану задирав угору чотиригранну стрілу, мов намагався нею підняти останній листок у кроні височенної верби. Осінь квапила мостобудівників своїми першими приморозками і свинцево-важкими хмарами.

А міст був конче потрібний...

1.—

ЦЕ ДОБРЕ розумів ще зовсім молодий голова колгоспу «Україна» М. В. Сологуб. Невисокий на зріст, кремезний, з округлим обличчям, на якому з-під темних волосків прямих брів світилася якоюсь дивною внутрішньою енергією розумний і уважний очі. Ному, людини, якій ледь перевалило за тридцять, довірено велике й складне господарство. І в цьому найголовніше — не втратити відчуття пульсу сьогодишнього дня. А це в теперішній хліборобській будівлі, що нерідко ча-

ЖОВТ-

НЕВИЙ

РЕПОР-

ТАЖ

ти минулого року збільшили виробництво м'яса на 5063 центнери, яєць — на 56 тисяч штук. Проти дев'ятої п'ятирічки вирощування цукрових буряків зросло на 21 процент.

За цими цифрами — невтомна праця моїх односельців, загін яких очолюють комуністи. І мені приємно відзначити той факт, що на всіх ділянках нашого виробництва добре себе зарекомендувала молодь. Люди комсомольського віку і комсомольської вдачі — агрономи Микола Чуприна, Василь Кушнір, Леонід Ізваренюк, керуючий першим сіддідком Микола Албул, бригадир рілничої бригади Геля Січкара та багато інших. Вони теж своїми зусиллями, неспокійною вдачею і самовідданим трудом прокладають високий міст у позавчорашній день.

2.—

КАТЕРИНА КОСТЕНКО, 23 роки, секретар парторганізації другого відділка: Я дуже люблю ранковий степ. І хоча виростаю в Донбасі, де сизе небо підпирають трикутні терикони, мені здається, що немає нічого кращого за поле. За даленіючі сині смуги доріг, що мережать темний оксамитний простір. За усміхнені, такі прості й відкриті обличчя механізаторів і тваринників, агрономів і вчителів. Тобто всіх тих, з ким щодня доводиться мати справу і хто виявив мені високе довір'я, обравши своїм партійним ватажком.

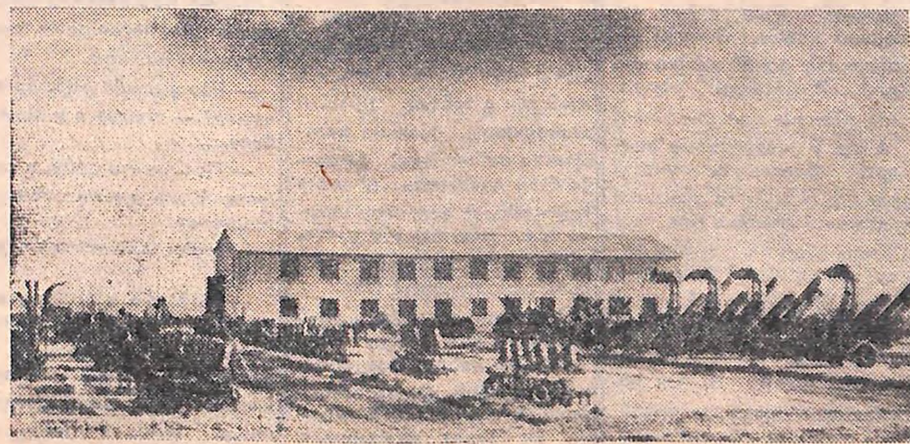
У моїй групі 43 комуністи. Люди добродушні, відверті. Скупі на слова і щедрі на добрі справи. Звичайно, на допомогу мені завжди приходить секретар партійної організації колгоспу Людмила Григорівна Даценко. Вона любить спокійно, врів-

(Закінчення на 2-й стор.).

УРОЧИСТІ ЗБОРИ

КІРОВОГРАД, 5 листопада. В обласному музично-драматичному театрі імені М. Л. Кропивницького зібралися передовики промислових підприємств, будов, транспорту, ветерани партії, учасники боротьби за встановлення Радянської влади, молодь, воїни гарнізону. Урочні збори представників партійних, радянських і громадських організацій міста, присвячені 63-й річниці Великого Жовтневого соціалістичного революції, відкрив перший секретар Кіровоградського міськомітету Компартії України В. О. Сокурєнко. Лунають державні гімни СРСР і УРСР. Під бурхливі оплески обирається почесна президія у складі Політ-

бюро Центрального Комітету КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим. З доповіддю про 63-ю річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції виступив голова обласного комітету В. І. Желіба. Учасники зборів надіслали вітальні листи на адресу Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва та Центрального Комітету Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів УРСР. Для учасників зборів було дано святисий концерт.

(Закінчення).

Поч. на 1-й стор.).

новажено мені нагадувати: «Не бійся своєї молодості, а бійся старості душі». Вона приходить непомітно. І саме тоді, коли ти починаєш відривати віру в людей».

А завоювати цю віру ой як нелегко, як у літніх, так і молодих односельців. І у тих же дідусів, молодоговарної ферми № 4, де ми нещодавно створили партійну групу, і у синарості племені-матерної ферми, і у механізаторів тракторної бригади № 2 і, навіть, у наймолодших громадян села з дитячого комбінату «Барвінок», що розташований на території мого відділка.

До речі, це прекрасна споруда, яка вирає райдугою плиток облицьованих стін і різнокольорових фіранок на вікнах. Виграє щасливими личками малюків, що розтягуються по дитячому майданчику живою вервечкою, зидзююючи радісними голосами, безтурботним сміхом.

Та й працюють тут в основному молоді вихователі під керівництвом досвідченої і шанованої в Кальніболоті людини Олени Харитонівни Гашпаренко.

СПРАВДІ, дитячий комбінат «Барвінок» нічим не поступається перед подібними міськими закладами. Затишні й теплі кімнати-спальні з барвистими килимками на дошках і симпатичні ліжечками, ігрові кімнати, де до послуг малечі іграшки, олівці, альбоми, пластилін і... кольоровий телевизор.

Коли я згадую цей будинок дитячої райдугою долі, мені він здається теж своєрідним мостом, перекинутим з рожевого берега дитинства до крутого берега юності. І як добре, що за цим «мостом» доглядають лагідні, цілкі руки таких вихователів, як, скажімо, Любов Семчук, що веде другу молодшу групу.

ЛЮБОВ СЕМЧУК, групкомсорг дитячого комбінату «Барвінок»: Сьогодні сформували зистаку дитячого малюнка, присвячену святу Великого Жовтня. Скільки на цих маленьких аркушах розлило оранжево-го сонця, нафантазовано й намислено! Мої маленькі художники намалювали літки, машини, будинки і, звичайно ж, свій «Барвінок». Високий, даюповерхозий, з невідмінними квітками та газонами напроти фасаду. Не стерпіла й похвалилася Катерині Довгалюк, виховательці старшої групи: — Поглянь, як мої малювали «Барвінок». Майбутні художники.

А Катерина у відповідь: — Мої малюють краще. — Та вони ж доросліші.

— Справжній талант на вік не зазнає. Щоправда, я сама їм трохи допомагаю.

А взагалі — чудові у нас дітвчата. Комсомолки Катя Довгалюк, Галина Умрихіна, Людмила Єременко, Люба Хирста та інші щодня на порозі комбінату зустрічають своїх вихованців. Щоденно 140 малюків різного віку (починаючи від повзункової групи) простягають до нас свої рожеві рученята і весело усміхаються. І тоді у відповідь їм із численних полиць усміхаються плюшаві ведмедики, пластмасові ляльки, гумові білочки і зайчики. А на першому поверсі, в «гаражі», нетерпляче чекають юних господарів педальні машини, самокати, велосипеди. Ні, не нудьгує тут дитвора. І почуваче себе, як дома.

— А замість цього...

У ЦЕНТРІ села зі школою сусидить висотна споруда,

да, розграфлена масивними колонами при вході. Це — сільський Будинок культури із залом майже на 700 місць.

НІНА ПЕРКІНА, комсомолка, художній керівник СБК: Звичайно, наша гордість — це хор. Він має незмінний і заслужений успіх. Дружні й теплі оплески супроводять виступи його солістів, механізатора Т. Скалівського,

дача російської мови та літератури І. Ю. Федунець. Вона навпаки йде шкільним подвір'ям і мрійливо задивляється на поріділі кристалі кропи.

І. Ю. ФЕДУНЕЦЬ, комсомолка, вчителька: А школа у нас гарна. І я не перебільшую. І справа не тільки в тематичному оформленні всіх трьох поверхів, чудовому спортивному залі, затишних класах. До речі, ми пе-

Б

У КАЛЬНИБОЛОТАХ мєлодь схожа на стрімку течію, яка зиривається зперед на всіх ділянках господарства, вона не нахує ніякою роботою і не боїться брати на себе важку й серйозну відповідальність керівника. І тут я міг би для прикладу навести цілий ряд прізвищ молодих командирів

люблять свою професію і землю. Взяти для прикладу хоч би молодого комбайнера Івана Шкурєнка. Працює на «Колосі» всього третій сезон. А вже цього року намолотив 9.338 центнерів зерна. Завоював перше місце в районі.

Микола Албул зручно змощується на сидінні мотоцикла і, ніби щось згадавши, доповнює:

— А сімейна династія

люблячи загубилася дорога, доводилось робити об'їзд довжиною майже в... 60 кілометрів.

На цей міст у селі ченали довгі роки. Його завилили працюючі руки і розумні механізми. Він сиротав у високі небо, водночас міцно вросавши своїми могутніми підпорами, мов бетонним ґрунтинням, у родючий чорнозем. І йому раділи всі: галасливі малеча і поважні старини, занепокоєні будівельники і мовчунуваті водії. Міст довжиною в 22 метри було збудовано а рекордний строк.

ЖОВТНЕВИЙ РЕПОРТАЖ

ДЛЯ МИРУ, ЩАСТЯ І КРИЛАТОЇ ДОЛІ

На знімках: секретар партійної організації другого відділка Катерина КОСТЕНКО; загальний вигляд другої тракторної бригади; щасливі малеча з дитячого комбінату «Барвінок»; члени учнівської виробничої бригади Кальніболотської середньої школи; їй подобається з «Барвінку»; танцюють учасники хореографічного гуртка Кальніболотського СБК.

Фото В. ГРИБА.

директора СБК Н. Коляди та інших.

І все ж мені хочеться кілька слів сказати про наймолодших учасників художньої самодіяльності — аматорів хореографічного мистецтва. Юні танцюристи — старшокласники та учні молодших класів. З яким захопленням вони виконують танці «Російський народний», «Танець ляльок» тощо!

А ще у святковому концерті братимуть участь драмгуртки та учасники художньої агітбригади... Кальніболота відзначають літаврані багряними листя. Листопад обтрушує дерева на вулицях і в садах. Село одягається в кумачеві святкові шати. Якое поособливого лєзєнєтє шкільний дзвоник. І прозорий світлий настрій виповнює все сєство молодого викла-

рейшли на кабінетне навчання. І досить успішно. Дванадцять кабінетів нашої школи діють, як дзанадцять добре відрегульованих механізмів своєрідного сучасного підприємства. Саме сучасного.

Ось чому у нас активно культивуються любов до праці (діти хочє провадять канікули в таборі праці й відпочинку), фізична культура (а районі наші баскетболісти посідають почесне третє місце), естетичні нахили (наші учні беруть участь майже в усіх гуртках художньої самодіяльності СБК).

Популярний у нас і клуб вихідного дня. Адже треба не тільки добре навчатись, а й змістовно, цікаво проводити своє дозвілля. В людині, як казє письменник, усе повинне бути прекрасним.

ріа сільського виробництва, рядових механізаторів, доярків, буряківників... Їх багата в колгоспі «Україна». Скажімо, керуючий першим відділком, комсомолець Микола Албул.

Гортаю свій записник і натрапляю на незелике інтерв'ю з цим неговірким, симпатичним юнаком.

— Що у вашій роботі найважче? — спитав я у М. Албула.

— Повірити в себе, у свої сили. Адже я маю справу з людьми.

І, трохи помозчавши, додав:

— Працюю з простими й герними людьми. Хліборобами. А вони фальші не прощають. Маю на увазі майже всіх механізаторів нашої першої тракторної бригади. Трудівники вони чудові. По-справжньому

Шевченкіа! Батько і дєдє синів — механізатори. Працюють у шість рук. Взагалі про цю трійцю треба вірші писати. Та й на тільки про них...

Триколісний кінь нетерпляче загуркотів, немов нагадуючи про те, що час не стоїть і його треба наздоганяти. І вже за мить постає М. Албула даленіла на тлі степового шляху, трикутною цяткою наближаючись до манливого обрїу і розтаюючи в холодному, сивому серпанку осіннього ранку.

* * *

МІСТ був конче потрібний. І це добре розумів голова колгоспу М. В. Сологуб. Він не виходив йому з голови ні ведєнь, ні вночі. Міст з'єднував село з найближчими залізничними станціями, базами поставання техніки і матеріалів. У дощову погоду, коли авто не могли штурмувати крутого вибалка, де в густій

Його відкриття відбулося напередодні свята Великого Жовтня — цього року...

... І я подумав, що наша Радянська влада — це теж своєрідний величний міст, вимірний епохами і віками. Обгріений кров'ю наших прадідів і дідів, скріплений бетоном неперушної дружби народів-братів.

Цей міст сонячно з'єднує світле сьогоднішнє з комуністичним завтра. Під стягом лєнінської партії його зав'язано на мир, щастя і крилату долю всіх народів нашої прекрасної та багатостраждальної планети. Він не піддадний ніякій руйнівній стихії. Йому стоять вічно.

В. ГОНЧАРЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

Фото В. ГРИБА. Нововархангельський район.

Віктор ПОГРІБНИЙ

Хлопці,
по конях!

Що вам наснилося,
друзі мої?
Чи вітри на прилоні,
Чи, може, погук високих
рай:

«Хлопці, по конях.
Хлопці, по конях!»
Поки маленькі сини
пождуть,
Зіб'ємо роки
на вранішню путь.
Хлопці, по конях!
Хлопці, по конях!
Поки ще можуть нам
матері

Синуть з баских
попони,
Рушм в дорогу
на ранній зорі.
Хлопці, по конях!
Хлопці, по конях!
Поки про батька слава
жива

Та й на всіх перегонах,
Облишмо про подвиг
Гучні слова, —
Хлопці, по конях!
Хлопці, по конях!
Поки ще очі іскряться
добром,

Поки чесні долоні,
На роздуми — нуль
І прямо в сідло!
Хлопці, по конях!
Хлопці, по конях!
Тільки ж скоріш,
скоріш знамено
В голову дайте червоне!
Он вже заждалося нас
стремено...

Хлопці, по конях!
Хлопці, по конях!

День поезії
в колгоспі

Роботи виставило всім.
Комітет комсомолу і культ-
працівники взяли за ор-
ганізацію концерту, пра-
цівники торгівлі — книж-
кового базару. Але най-
більш заклопотаними були,
звичайно, члени літератур-
ного гуртка. Що працює
при сільській бібліотеці.
Вони ж бо вирішили про-
вести в колгоспі день по-
езії, присвячений черговому
партійному з'їздові.

Із вступним словом ви-
ступив керівник гуртка
Олександр Шинчук. Він розпо-
вів про творчість сільсь-
ких поетів-початківців, про
поетичний доробок, який
регулярно друкується в
колгоспній багатотиражній
газеті «Зоря».

Потім одні за одним вір-
ші читали літературівці. Зі
сцени звучали поезії про
людей, краєв і гордість
землі радянської. Ось вірш
Михайла Шинчука «Дівчина
з колгоспу», в якому ро-
повідається про молоду
ланкову.

Золоті руки... Хіба не та-
кі вони у Надії Воробей —
ватажка комсомольсько-
молодіжної ланки відного
колгоспу «Зоря»? Про неї
написав теплого вірша Ми-
хайло Отупор — «Госпо-
дарка полів».

Микола Красько — теж
колгоспник. І він пише про
людей хороших, рідне се-
но:

Нехай і на карті немає
Села, у якому живу.
Та слава про нього
лунає

І вже дійшла у Москву.
Всі вірші пройняті ду-
хом нашої непереможної
своєрідності. Дихання доби
комуністичного творення.
На святі лунали поезії до-
ляри Ганни Сороки, зоо-
техніка Людмили Попко,
колгоспниці Любові Га-
врилівни, ветерана колгосп-
ної праці Навла Дем'яни-
на, будівельника Івана Леме-
зи, цесаря Надії Меліної,
учня Людмили Калойко,
Людмила Губок, Даші Шинчук,
Василія Твердуні, Максимі
Тетері та інших.

М. МОГИЛА,
вчитель.

с. Берестяги,
Гайворонський район.

НАШ ГІСТЬ

Віктор Андросов

Ім'я співака, заслуженого
артиста Української РСР
Віктора Андросова, давно
знайоме шанувальникам
естради. Кілька днів тому
закінчилися на Кіровоград-
щині гастролі вокально-ін-
струментального ансамблю
«Багряні бригантини»,
яким керує В. Андросов.
Перед від'їздом з обласно-
го центру артист зустрівся
з колективом «Молодого
комунара» і поділився
своїми задумами, творчи-
ми планами.
У репертуарі співака —

твори радянських компо-
зиторів, народні пісні. Вік-
тор Андросов тримає тіс-
ний зв'язок з естрадними
співачами Йосипом Кабзо-
ном, Василем Зінкевичем,
Володимиром Мигулем та
іншими.
До речі, наш гість був
першим виконавцем полу-
лярної пісні В. Івасюка
«Червона рута».
Кілька пісень В. Андро-
сов записав на грамплас-
тинку.

Фото В. ГРИБА.

ТИЖДЕНЬ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ СЛАВИ

З ІМЕНЕМ
МАРКА МОКРЯКА

У ЦЕНТРІ нашого міста
височить пам'ятник
героям громадянської вій-
ни М. І. Мокряку. Учас-
ник першої світової війни,
син селянина-наймита, він,
повернувшись із фронто-
вих плацдармів, включився
в боротьбу за владу Рад.
Був агітатором, потім по-
мічником військового ко-
місара. На початку 1919-го
— в перших лавах тих, хто
йде в бій з петлюрівцями.
Командира Червоної Армії
Марка Мокряка не раз бу-
ло відзначено командова-
нням за мужність, героїзм,
революційну пильність. 26
жовтня 1919 року в бою з
денікінцями біля станції
Комаричі він загинув. Його
по смертю нагородже-
но орденом Червоного
Прапора. Поховано нашого
сльбного земляка на Крас-
ній площі біля Кремлівсь-
кої стіни. Художник
А. Кручина написав пор-
трет М. І. Мокряка, нині
він експонується у виста-
вочному залі Публічної
бібліотеки імені М. Є. Сал-
тикова-Щедріна в Ленін-
граді поряд з портретами
В. І. Чапаєва, Г. І. Котова-
ска, М. О. Щорса, О. Я.
Перхomenка та інших геро-
їв громадянської війни.
Ім'ям героя новоукраїнці
назвали одну з кращих бу-
лиць свого міста.

П АМ'ЯТЬ про нього віч-
на. В дні великих свят,
урочистих подій ми при-
ходимо до пам'ятника
М. І. Мокряку. Ось і те-
пер, коли пров'язало
своїх синів і внуків до лав
Радянської Армії, майбут-
ні воїни кладуть квіти до
підніжжя пам'ятника геро-
єві. Ветерани розповідають
юнакам, як у ті далекі ро-
ки в Новоукраїнці було
створено ревком, сфор-
мовано загін червоних
бойців. Цей загін увійшов
до складу Знам'янського
полку 6-ї Української ра-
дянської дивізії, а його
артбатарей було перетво-
рено в дивізіон, котрим
став командувати Марко
Мокряк.

Ми на них надіємось,
ми впевнені, що через
кілька місяців з військових
частин командири полі-
домлять, що ці хлопці ус-
пішно пройшли курс моло-
дого воїна і готові до ви-
пробувань.

К ОМСОМОЛЕЦЬ Анато-
лій Ткаченко — шо-
фер автотранспортної
контори. Акуратний, під-

тягнутий, дисциплінований.
Проводжаючи його на ар-
мійську службу, товариші
по роботі відзначили, що
він допомагав інвалідам
Великої Вітчизняної війни,
брав участь у змаганнях з
автомобільного й стрілець-
кого спорту, а коли став
зачісником ГПО, то не зу-
пинився на досягнутому,
знову і знову підвищував
свою спортивну майстер-
ність. Віталій Козловський
та Григорій Корпусов —
випускники Новоукраїнсь-
кого філіалу Кіровоградсь-
кої автошколи ДТСААФ.
Вони теж склали заліз з
фізичної та військово-тех-
нічної підготовки, стали
спортсменами — розрядни-
ками, значківцями ГПО.

У школі ДТСААФ чима-
ло зроблено для того, щоб
майбутні воїни здобули
високий ідейно-політичний
гер, щоб підготували себе
до випробувань морально-
психологічно. В цьому чи-
мала заслуга наставників
наших призовників — сер-
жантів і офіцерів запаса
І. Т. Соколенка, В. П. Ра-
хуби, С. Г. Старенченка.
О. І. Пушка. І ось тепер,
пройшовши курс початко-
вої військової підготовки,
хлопці йдуть в армію. На
вечорах бойової слави
перед призниками ви-
ступають старі більшовики,
ветерани партії і комсо-
молу. Наші активісти О. Є.
Лунешенко, М. Т. Вакулен-
ко, Р. П. Жорновий розпо-
відають їм, майбутнім
воїнам, про ролі військ
Радянської Армії, про її
історію і традиції. Триває
розмова про преса та обо-
в'язки громадянства Краї-
ни Рад, про готовність до
кінця виконати свій війсь-
ковий обов'язок, як це
зробили їхні батьки і діди.
Щоб іти в революцію діло.
А це значить високо нести
знамено, підняти в Жовтні
руками тих, хто передзв
естефету революційної та
бойової слави прийдешнім
поколінням. Це значить
бути вірним сином Вітчиз-
ни — берегти її кордони,
дбати про примноження
її могутності. Ми впевне-
ні: наші сини і внуки осво-
ять цю важку науку —
науку перемогти, бути не-
схитними.

П. МАТЮШИН,
інструктор Новоукраї-
нського райкому
ДТСААФ, учасник
Великої Вітчизняної
війни.

Путівка до Одеси

ШАХИ. Фінішувала осо-
биста першість обласної
ради профспілок із шахів
серед чоловіків. Добре
провів турнір кандидат у
майстри спорту авангард-
вець І. Гітельмен. Він на-
брав вісім очок з одинад-
цяти можливих і став пе-
реможцем турніру.

П'ять кращих шахістів
здобули право брати
участь у республікансько-
му шаховому фестивалі,
що проходить у Одесі.

Вирішили

пенальті

ФУТБОЛ. На стадіоні
«Авангард» відбулися
змагання на приз закриття
футбольного сезону. За цей
почесний трофей вели бо-
ротьбу десять команд ко-
лективів фізкультури об-
ласного центру. У фіналь-
ному поєдинку зустрілися
представники факультету
фізичного виховання педа-
гогічного інституту імені
О. С. Пушкіна та учні бу-
дівельного технікуму. Ос-
новний час не виявив пе-
реможця, нічия — 2:2. Се-
рію післяігрових пенальті
краще пробив студенти.
Майбутні викладачі фіз-
культури нагороджено ди-
пломами першого ступеня і
кубком Кіровоградського
спорткомітету.

Черговий етап

ВОЛЕЙБОЛ. Черговим
видом спартакіади школя-
рів обласного центру був
волейбол. У турнірі взяли
участь 190 юних спортсме-
нів. У поєдинках двічі
першими призерами стали
представники середніх
шкіл №№ 16, 5, 6, а у
хлопців турнірну таблицю
очолили волейболісти шкіл
№№ 32, 6, 16. У загально-
командному комплексному
заліку попереду вихованці
десятирічки № 16.

Наступний номер «Мо-
лодого комунара» вийде
у вівторок 11 листопада
ч. р.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової
роботи, відділ пропаганди — 2-45-36;
відповідальний секретар, відділ учні-
ської молоді — 2-46-07; відділ комсо-
мольського життя, відділ військово-
патріотичного виховання та спорту —
2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65;
нічна редакція — 3-03-53

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.